

Prejudiciële vragen

- 1) Levert artikel 3, lid 1, onder a), zesde streepje, van verordening (EG) nr. 2201/2003⁽¹⁾ van de Raad van 27 november 2003 schending op van het discriminatieverbod van artikel 18 VWEU, aangezien het — afhankelijk van de nationaliteit van de verzoeker — een kortere verblijfsduur van de verzoeker als voorwaarde stelt voor de bevoegdheid van de rechter van de gewone verblijfplaats dan die welke is geregeld in artikel 3, lid 1, onder a), vijfde streepje, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord:

Volgt uit een dergelijke schending van het discriminatieverbod dat voor alle verzoekers — ongeacht hun nationaliteit — de algemene regel van artikel 3, lid 1, onder a), vijfde streepje, van verordening (EG) nr. 2201/2003 geldt dat het forum van de gewone verblijfplaats bevoegd is in geval van een verblijfsduur van twaalf maanden, of moet voor alle verzoekers ervan worden uitgegaan dat daartoe een verblijfsduur van zes maanden geldt?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB 2003, L 338, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 19 oktober 2020 — Association France Nature Environnement / Premier ministre en ministre de la Transition écologique et solidaire

(Zaak C-525/20)

(2021/C 35/37)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Association France Nature Environnement

Verwerende partijen: Premier ministre en ministre de la Transition écologique et solidaire

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 4 van richtlijn 2000/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de lidstaten, bij het verlenen van toestemming voor een programma of project, op grond van dit artikel geen rekening hoeven te houden met de tijdelijke effecten daarvan die van korte duur zijn en geen langetermijneffecten voor de toestand van het oppervlaktewater hebben?
- 2) Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, aan welke voorwaarden in de zin van artikel 4 van de richtlijn, en met name de leden 6 en 7 van dit artikel, moeten deze programma's en projecten dan voldoen?

⁽¹⁾ Richtlijn tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (PB 2000, L 327, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Bundesfinanzhof (Duitsland) op 21 oktober 2020 — Finanzamt B / W AG

(Zaak C-538/2020)

(2021/C 35/38)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Finanzamt B

Verwerende partij: W AG

Andere partij: Bundesministerium der Finanzen

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 43 juncto artikel 48 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (thans artikel 49 juncto artikel 54 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) aldus worden uitgelegd dat het zich tegen wettelijke bepalingen van een lidstaat op grond waarvan een ingezeten vennootschap verliezen van een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting niet kan aftrekken van haar belastbare winst wanneer die vennootschap alle mogelijkheden tot aftrek van deze verliezen heeft uitgeput die haar worden geboden door het recht van de lidstaat waar deze vaste inrichting gelegen is, en wanneer zij daarnaast van die vaste inrichting geen inkomsten meer ontvangt zodat er geen mogelijkheid meer bestaat om die verliezen in die lidstaat te verrekenen (“definitieve” verliezen), ook dan verzet indien die wettelijke bepalingen betrekking hebben op de vrijstelling van winsten en verliezen op grond van een tussen beide lidstaten gesloten bilaterale overeenkomst ter voorkoming van dubbele belasting?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet artikel 43 juncto artikel 48 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (thans artikel 49 juncto artikel 54 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie) dan aldus worden uitgelegd dat het tevens in de weg staat aan de wettelijke bepalingen van het Gewerbesteuergesetz [(wet op de bedrijfsbelasting)] op grond waarvan een ingezeten vennootschap in de eerste vraag bedoelde “definitieve” verliezen van een in een andere lidstaat gelegen vaste inrichting niet mag aftrekken van haar belastbare bedrijfswinst?
- 3) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, kan er dan in het geval van sluiting van de in de andere lidstaat gelegen vaste inrichting sprake zijn van “definitieve” verliezen als bedoeld in de eerste vraag hoewel de op zijn minst theoretische mogelijkheid bestaat dat de vennootschap een nieuwe vaste inrichting in de betrokken lidstaat opricht waarvan de winsten eventueel zouden kunnen worden verrekend met de eerdere verliezen?
- 4) Indien de eerste en de derde vraag bevestigend worden beantwoord, dient de staat waar de moedermaatschappij gevestigd is, als in de eerste vraag bedoelde “definitieve” verliezen dan eveneens verliezen van de vaste inrichting in aanmerking te nemen die volgens het recht van de staat waar die inrichting gelegen is, ten minste eenmaal naar een volgend belastingtijdvak konden worden overgedragen?
- 5) Indien de eerste en de derde vraag bevestigend worden beantwoord, is de verplichting om grensoverschrijdende “definitieve” verliezen in aanmerking te nemen dan beperkt tot het bedrag van de verliezen die de vennootschap in de betrokken staat waar de vaste inrichting gelegen is, in de boeken had kunnen opnemen indien de verliesverrekening daar niet was uitgesloten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landgericht Saarbrücken (Duitsland) op 26 oktober 2020 — Koch Media GmbH / FU

(Zaak C-559/20)

(2021/C 35/39)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landgericht Saarbrücken

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Koch Media GmbH

Verwerende partij: FU

Prejudiciële vragen

- 1) a) Moet artikel 14 van richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (“handhavingsrichtlijn”) ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat noodzakelijke advocatenkosten die voor een houder van intellectuele-eigendomsrechten in de zin van artikel 2 van de handhavingsrichtlijn zijn ontstaan doordat hij buitengerechtelijk en middels een aanmaning een stakingsvordering heeft ingesteld tegen een inbreukmaker op deze rechten, als “gerechtskosten” of “andere kosten” onder die bepaling vallen?